

af de vigtigste af dem: Slagterier, Mejerier, Sukkerfabrikker, Møller, Tøglværker, Træskærerier. Det er altsammen Industri-drift, som paa det allernøjeste knytte sig til vor hjemlige Produktion, og jeg ser ikke, at der er en virkelig Væsenforskel mellem denne Slags Industri og den Slags Industri, som henter sine Raa-stoffer fra fremmede Lande. Tværtimod, det forekommer mig, at denne Industri har i fuldt saa højt Maal Grund til at vente Beskyttelse som den anden Industri; thi saaledes som vort Land er, er vor Hovedindustri vort Landbrug. Det er det, som endnu er det stærkest producerende herhjemme, men det er ogsaa det, som i Øjeblikket maaske staar vanskeligst og paa de svageste Fødder. Maaske kan disse Tvivl fra anden Side blive klarede for mig, men jeg kan som sagt for Øjeblikket ikke se andet, end at disse Industrier ere fuldstændig analoge med de andre Industrier. Og jeg kan derfor ikke forstaa den højtærede Ministers Udtalelser i Gaar, da han sagde, at han mente, at en Landbrugstold maatte være en midlertidig Told og kunde ikke tages op paa en Toldlov; thi alle industrielle Forhold ere jo bevægelige. Der er Svingninger i enhver Industri, hvad enten det er en Bomuldsindustri eller en Jærnindustri eller en Landbrugsindustri, og jeg forstaa derfor ikke, hvorfor en Industri, der særlig støtter sig til Landbruget, burde være anderledes stillet end en Industri, der støtter sig til indførte Produkter. Selvfølgelig er der ogsaa anden Slags Beskyttelse for Landbruget, som jeg senere skal komme til, men foreløbig er det denne rent industrielle Del af Landbruget, som jeg vil beskæftige mig med.

Jeg vil da tillade mig at gaa disse forskellige Industrier lidt nærmere igennem, og jeg vil begynde med Slagterierne. Slagterierne ere efterhaanden komne til at danne en meget stor og integrerende Del af vort Landbrug, idet Landene efterhaanden have lukket deres Havne for Indførselen af levende Kreaturer, og vi ere derfor henviste til at skulle forædle vore Produkter. Vi forlange eller anmode i dette Øjeblik paa Finansloven om 200,000 Kr. til Hjælp til Slagterier for Eksportens Skyld. Vi komme mere og mere ind paa Slagtingen, paa Forædlingen af Produkterne. Og hvem garanterer os for, at vi ikke en skønne Dag ere fuldstændig henviste dertil. Kommer der blot et eneste Tilfælde af Mund- og Klovesyge, hvad jeg haaber ikke vil ske, i Jylland, saa er Jyl-

land lukket, og vi ere saa udelukkende henviste til Eksport af slagtede Dyr. Men samtidig vil jeg gøre opmærksom paa, at i det Øjeblik vi komme dertil, risikere vi, at Tyskland fuldstændig lukker sit Marked for os; thi jeg har talt med mere end en tysk Mand, som kender disse Forhold, og som har Betydning med Hensyn til disse Forhold, og de erklære: Vi ville ikke have dansk Kød, og særlig ville vi ikke have dansk omfabrikeret Kød, altsaa i Form af Pølser, vi ville modsætte os, at der indføres noget saadant til Tyskland. Vi staa da med et overfyldt dansk Marked. Jeg kan ikke paa nogen mulig Maade se, hvorledes vi da skulle blive af med vor store Produktion, og derfor forekommer det mig, at vi bør søge at bevare denne Produktion for vort Land, hvis det skulde gaa saaledes, og bevare den paa den Maade, at vi søge at befri os for den store Indførsel, der foregaar fra fremmede Lande af rene Slagtevarer. I 1894 er der indført hertil af Kød, Flæsk, Fedt og Pølser 16,241,000 Pd. til en Værdi af 4,212,000 Kr., og der er i 1895 af Talg, Ister og Oleomargarin indført 12,743,000 Pd. til en Værdi af fire Millioner og et Par Hundrede Tusinde Kr. Hvis denne Indførsel kunde blive noget standset ved Toldpaalæg, vilde vi kunne blive af med den Masse Varer, vi inden kort Tid ville komme til at producere, og som vi ikke kunne undgaa at producere, og vi vilde derigennem muligvis kunne faa Afsætning her i Landet paa disse Varer. Der vil i hvert Tilfælde være Grund til at formode, at man da vil forsyne sig med danske Produkter i Stedet for med fremmede.

Vore Mejerier, der indtage en saa dominerende Stilling her i vort Land, arbejde under noget lignende Forhold. Ganske vist have vi en lille Ostetold; men i dette Lovforslag, hvor man fra Toldkommissionens Flertal havde foreslaaet at forhøje Ostetolden, har man i det andet Ting nedsat den. Jeg forstaa ikke, hvorfor man har gjort det; thi det er dog evident, at kunde vi anvende en Del af vor Mælk til at lave Ost, som kunde konkurrere med de fremmede Landes Ost, vilde vi der finde Afløb for en Del Mælk til lønnende Priser, og vi vilde ved Anvendelsen af denne Mælk til Ost formindske vor Smørudførsel og derigennem muligvis undgaa de enorme Prisskud, der til Tider finde Sted i England, naar vi overfyldte Markedet. Overhovedet er det min Anskuelse, at den Masseproduktion, vi ere komne ind paa i Landbruget, Masseproduktion af Flæsk, Masseproduktion